

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	13XCdo/408/2016
Identifikačné číslo spisu:	1512223997
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1512223997.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 7 C 187/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. decembra 2015, sp. zn. 14 Co 197/2015, 14 Co 202/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V uznesením z 9. decembra 2014, č.k. 7 C 187/2012-127, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 15. decembra 2015, sp. zn. 14 Co 197/2015, 14 Co 202/2015, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobkyni zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur. V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. vrátane jeho prechodných ustanovení, keď mal za to, že žalobkyňa by nebola povinná súdny poplatok zaplatiť len za predpokladu, že by odvolanie podala do 30. septembra 2012. Aplikácia právnej úpravy zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti (teda v čase podania odvolania) bola preto podľa neho zo strany okresného súdu správna.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa a žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť a pre prípad úspešnosti priznať jej náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/

O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), ktorá vada mala spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení práva dovolateľky na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemala.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

6. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod, sp. zn. 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 4 Cdo 266/2014, 4 Cdo 363/2014, 4 Cdo 391/2014, 4 Cdo 402/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá C.s.p. neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.